

საქმე №1/ბ-403-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელთ

3 აპრილი, 2019 წელი

თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

ქ. თბილისის გლდანი-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **ლ-----**
-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა
სისხლის სამართლის საქმე **ვ-----ის** მიმართ, დაბადებულის **1-----**
-----ს, საქართველოს მოქალაქის (**-----**), უმაღლესი განათლებით,
დაოჯახებულის, ნასამართლობის არმქონის, მცხოვრების: ქ. თბილისი, თ-----
-----ში; დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის
126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი), 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის "ბ"
ქვეპუნქტით და 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 2019 წლის 23 იანვრის განაჩენით:

ვ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩადენისათვის (2018 წლის 26 ნოემბრის ეპიზოდი - 2018 წლის 28 დეკემბრამდე
მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) თვით
თავისუფლების აღკვეთა.

ვ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩადენისათვის (2018 წლის 27 ნოემბრის ეპიზოდი - 2018 წლის 28 დეკემბრამდე
მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) თვით
თავისუფლების აღკვეთა.

ვ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის

კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

3-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შეთანქვა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით, **3-----ეს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალია პირობითად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ **3-----ეს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალია 2018 წლის 28 ნოემბრიდან - 2019 წლის 23 იანვრის ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი და მსჯავრდებული დაუყოვნებლივ გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

3-----ეს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა:

3-----ემ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (2018 წლის 26 ნოემბრის ეპიზოდი);

მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი (2018 წლის 27 ნოემბრის ეპიზოდი);

მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე, 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ;

მანვე ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

3-----ის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედებები გამოიხატა

შემდეგში:

2018 წლის 26 ნოემბერს, ღამის საათებში, ქ. თბილისში, თ-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ვ-----ემ ფიზიკური ძალადობა განახორციელა თავისი მეუღლის - მ-----ის მიმართ, კერძოდ, მარჯვენა ხელის შეკრული მტევანი ორჯერ დაარტყა მას თავში, რა დროსაც მ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 27 ნოემბერს, დაახლოებით 22:00 საათზე, ქ. თბილისში, თ-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ვ-----ემ ფიზიკური ძალადობა განახორციელა თავისი მეუღლის - მ-----ის მიმართ, კერძოდ, მარჯვენა ხელის შეკრული მტევანი დაარტყა მას მარცხენა მხარში, ხელი ჰკრა და მიაჯახა ფანჯრის ჩარჩოს, რა დროსაც მ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2018 წლის 28 ნოემბერს, დაახლოებით 08:10 საათზე, ქ. თბილისში, თ-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ვ-----ემ ფიზიკური ძალადობა განახორციელა თავისი მეუღლის - მ-----ის მიმართ, კერძოდ, მარჯვენა ხელის შეკრული მტევანი დაარტყა მას სახის მარცხენა მხარეს, თვალის ქვემოთ, რის შემდეგაც მარჯვენა ფეხი ჩაარტყა მარცხენა ფეხის წვივის არეში, რა დროსაც მ-----ემ თითოეულ შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ფიზიკური შეურაცხყოფის მიყენების ფაქტს ესწრებოდნენ მ-----ის არასრულწლოვანი შვილები - ლ-----ეები.

2018 წლის 26 ნოემბერს, ღამის საათებში, 27 ნოემბერს, დაახლოებით 22:00 საათზე და 28 ნოემბერს, დაახლოებით 08:10 საათზე ქ. თბილისში, თ-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ვ-----ე სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა თავის მეუღლეს - მ-----ეს, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქ. თბილისის გლდანი-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა **ლ-----ემ**, რომელმაც მოითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 23 იანვრის განაჩენში ცვლილების შეტანა, კერძოდ, მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრა, რაც დაკავშირებული იქნება თავისუფლების აღკვეთასთან.

ბრალდების მხარე სასჯელის დამძიმების საფუძვლად მიუთითებს იმ გარემოებას, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით დანიშნული სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა

სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა **3-----ის** მიერ განხორციელებულ ქმედებებს. **3-----ის** მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ, დაზარალებულის და მოწმეთა გამოკითხვის ოქმებს, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას, შემაკავებელ ორდერს და სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

რაც შეეხება სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის (თავისუფლების აღკვეთის) განსაზღვრის თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულების მოტივი, მიზანი, ქმედებებში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედებათა განხორციელების სახე, საზოგადოებრივი საშიშროება, ხასიათი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, დაზარალებულს მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია, - ითხოვს არასაპატიმრო სასჯელის დანიშვნას და ისე განუსაზღვრა მას, სამართლიანი სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და მიიჩნევს რომ დანაშაულთა ერთობლიობით დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას, - ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

პალატა ყურადღებას მიაპყრობს იმ გარემოებას, რომ **3-----ემ** თავი ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაულები, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად უნდა ჩაითვალოს. დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება გათვალისწინებული უნდა იყოს სასჯელის დანიშვნის დროს. საგულისხმოა ის

გარემოებაც, რომ **3-----უმ** სადავოდ არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ საქმეზე შეკრებილი და წარმოდგენილი

მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო საქმეზე სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას. აქვე პალატა აღნიშნავს, რომ სასჯელის პირობით ჩათვლის და გამოსაცდელი ვადის დაწესების მიზანი არ არის დანაშაულის ჩამდენი პირის სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედებისგან სრულად გათავისუფლება. გამოსაცდელი ვადა ის პირობაა, რომლის განმავლობაშიც მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა.

ასევე პალატა **3-----**ისათვის სასჯელის განსაზღვრისას ყურადღებას მიაქცევს პირველი ინსტანციის სასამართლოში წარდგენილ იმ გარემოებაზე, რომ მეუღლეები აღარ აპირებენ თანაცხოვრების გაგრძელებას და განქორწინების პროცესში არიან, სასამართლოს გზით თანხმდებიან შვილების ნახვის დღეებზე, რაც მინიმუმამდე შეამცირებს ძალადობის განმეორების რისკს.

ამასთან, სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალ გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება სასჯელის გამკაცრების საფუძველი გამხდარიყო.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა მიიჩნევს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 23 იანვრის განაჩენი **3-----ის** მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ქ. თბილისის გლდანი-ნაძალადევის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **ლ-----ის** სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 23 იანვრის განაჩენი **3-----ის** მიმართ დარჩეს უცვლელი;

3-----უ ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2018 წლის 26 ნოემბრის ეპიზოდი - 2018 წლის 28 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

3-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის

კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (2018 წლის 27 ნოემბრის ეპიზოდი - 2018 წლის 28 დეკემბრამდე მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

3-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის "ბ" ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

3-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით, **3-----ეს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 1 (ერთი) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვალოს პირობითად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ **3-----ეს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს 2018 წლის 28 ნოემბრიდან - 2019 წლის 23 იანვრის ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი;

მსჯავრდებულ **3-----ის** ყოფაქცევაზე კონტროლი გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. **3-----ეს** დაევალოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ინფორმირების გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

ნივთიური მტკიცებულება:

3-----ის პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მობილური ტელეფონი (ინახება საქართველოს შს სამინისტროს ქ. თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის გლდან-ნაძალადევის სამმართველოს მე-7 განყოფილებაში), საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს მსჯავრდებულ **3-----ეს**, კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

საგამოძიებო ექსპერიმენტის ამსახველი ფოტოცხრილი, განთავსებული 1 (ერთ) ცალ დისკზე, შენახულ იქნეს მოცემულ სისხლის სამართლის საქმესთან ერთად, საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი

